

mål af hr. Ole Sohn til statsministeren. Spørgsmålene er taget tilbage af spørgeren og er hermed bortfaldet.

Spm. nr. S 2370

7) Til statsministeren af:

Steen Gade (SF):

»Er der fortilfælde, hvor regeringen har prøvet at lægge pres på et konkret medie på samme måde, som den nu prøver at lægge pres på DR for at fremme en bestemt virkelighedsopfattelse, og hvilke overvejelser om selvcensur blandt journalister har statsministeren gjort sig oven på ministerens bandbulle mod DR?«

Steen Gade (SF):

Det ene, jeg gerne vil vide, er, om der er fortilfælde, hvor regeringen har prøvet at lægge pres på et konkret medie, som vi ser her med Danmarks Radio, og det andet går på, om statsministeren virkelig ikke kan indse, at han skal mestre to roller her.

Statsministeren svarer, som om han kun skal mestre én rolle: den at have lov til og pligt til at gå i rette med medier, hvis man er uenig. Det er der ingen der anfægter. Men statsministeren er altså statsminister i det her land, ikke bare en, der skal sige sin mening – det skal han – men han er statsminister, han er vogter af, at vores nyhedsinstitutioner, specielt dem, hvor den statslige indflydelse er stor, altså tv-kanalerne, bliver beskyttet, sådan at de har lov til at lave noget, der kritiserer, og også noget, der kritiserer statsministeren.

Det er den selvcensur, statsministeren må svare mig på om han ikke godt kan se at der er en risiko for at der kommer i Danmarks Radio efter det, der er sket nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er bestemt meget enig i, at jeg som statsminister – men det er nu egentlig også en pligt, der hviler på alle andre – skal stå vagt om mediernes ret til inden for lovens rammer at viderebringe det, de har lyst til, også kritiske ting, herunder også tegninger.

Jeg stod så meget vagt om det sidste år, at jeg nægtede at skulle forhandle med repræsentanter for fremmede magter om indskrænkninger i den frihed. Det blev jeg så kritiseret for fra venstrefløjens side, hvad jeg synes var en meget betænkelig holdning fra venstrefløjens side, når det

gælder forsvaret for ytringsfriheden, men det er en helt anden diskussion.

Det her drejer sig om noget ganske andet, det her drejer sig blot om, at en regering har ret og pligt til at påpege, når der videregives forkerte oplysninger. Det er uforståeligt for mig, at det skal kunne give anledning til kritik, ja, endsige debat. Jeg synes, det er en så selvfølgelig ting, at selvfølgelig har man ret til det. Og jeg må sige, at jeg har så stor tillid til journalisters integritet, at det da ikke fører til selvcensur, at man skyder tilbage og siger til dem, der kritiserer en: Sørg lige for, at dokumentationen er i orden – og opfordrer til selvkritik, hvis den ikke er det.

Kl. 14.50

Steen Gade (SF):

Nu har vi i 2 timer sagt til statsministeren, at det ikke handler om, at statsministeren ikke må give tilbage og give kritik, det er ikke det, vi kritiserer statsministeren for. Jeg vil oven i købet rose; hvis statsministeren virkelig har rent mel i posen, skal statsministeren jo kritisere det, der er kommet frem i den her sag. Det er faktisk ikke det, vi har diskuteret i 2 timer.

Det, vi har diskuteret, er, om statsministerens adfærd med at åbne op for, at der skal laves undersøgelser, og med at føre, man kan sige, kampagne mod en institution og ikke mod et synspunkt, er med til at skabe en situation, hvor der bliver selvcensur, og hvor pressens ytringsfrihed rent faktisk i praksis bliver begrænset. Når vi er bekymrede for det, er det jo, fordi vi har set statsministerens kollega Tony Blair køre samme projekt igennem i England. Det kan faktisk godt foregå i et demokrati, at man prøver at presse den fri presse længere ned.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er aldeles ikke tale om nogen kampagne. Det er faktisk meget enkelt det her, nemlig: Der er en konkret sag, vi konstaterer, at der videregives forkerte oplysninger, og at der fremsættes beskyldninger, anklager, på et udokumenteret grundlag, og det påpeger vi bare. Jeg synes, det må være en naturlig retting, man har i et frit folkestyre, hvis der skal være en ordentlig debat på fair vilkår.

Og lad mig så gentage: Allerede da jeg sagde disse ting til Berlingske Tidende, gjorde jeg klart, at det ikke tilkommer mig som statsminister at blande mig i Danmarks Radios interne forhold – det står meget klart i artiklen – og så opfordrede jeg til, at Danmarks Radio måske kritisk burde